

# LA PROCESSÓ DEL CORPUS

---

## LA PROCESSÓ

---

Els més grans recordem que la tarda del diumenge del Corpus, les campanes repicaven amb to de gran festa. Acabada la missa solemne, la processó amb el Santíssim Sagrament començava el seu recorregut. El pa sagrat de l'Eucaristia -el Cos de Crist- era col·locat en la custòdia, i així era mostrat a tothom, pel carrer. La missa era el centre de la celebració: sota les aparences del pa i del calze, el Senyor de la glòria es donava una vegada més a la seva Església, perquè aquesta celebrés "el memorial del Senyor", el seu sacrifici pasqual. L'assemblea podia així participar del banquet del Regne, de la taula que anuncia la taula celestial, perquè el Do és el mateix: la comunió amb el Crist de la glòria.

Però ara aquest pa sagrat, en lloc de portar-lo al sagrari, on els fidels puguin tenir-ne una Reserva en cas de malaltia o quan han de combregar en una Celebració de la Paraula, era portat en processó solemne i pública pel carrer, oferint-lo a l'adoració dels fidels. Després ja seria portat al sagrari, i allí podria continuar essent objecte d'adoració en la fe.

La processó del Corpus és, per a molts cristians, un record entranyable, i encara avui és una possibilitat perquè es realitza a la Catedral i en algunes parròquies de la Diòcesi. Certament la processó va néixer en un context sociològic de la fe cristiana força diferent del que nosaltres vivim a Sant Andreu de la Barca. Però en la nostra societat pluralista, i a vegades també deliberadament secularitzada, la fe viva de la comunitat cristiana ha de ser respectada i reconeguda com un dret civil de la llibertat de consciència i de religió.

## LA CUSTÒDIA

---

Al centre de la processó de Corpus, l'Eucaristia és portada solemnement dins la custòdia. Aquesta és una peça que les generacions anteriors van encarregar als orfebres i que encara avui admirem com un objecte preciós d'art sagrat. Hi havia el convenciment i la fe que així es retia un homenatge a Jesucrist, el Senyor, realment present en l'Eucaristia. Consideraven que al Senyor, calia tributar-li el màxim d'homenatge possible i manifestar-li reverència, a través dels elements de que disposaven.

## L'ADORACIÓ

---

I quan veiem l'Eucaristia, l'adorem. L'Eucaristia, com recorda el Concili no ha estat instituïda per Jesucrist per ser adorada, perquè Jesús ha dit: "Preneu i mengeu-ne tots..." Però això no significa que no hagi de ser adorat el Senyor, present sota aquestes aparences del pa i del vi eucarístics. Més encara: en la nostra relació amb l'Eucaristia, no hi ha un moment d'adoració separat del moment del menjar i del beure els sagrats aliments. Els cristians celebrem l'Eucaristia amb actitud interna de profunda adoració, perquè la fe ens porta a fer-ho. No tractem l'Eucaristia -això ja ho deia ja sant Justí a la meitat del segle II- com si fos un pa o un vi qualssevol. No ens limitem pas a agenollar-nos davant del sagrari, o quan passa la custòdia amb l'Eucaristia en la processó del Corpus. Perquè, en el tracte amb l'Eucaristia, si no hi ha moments en els quals predomina específicament l'adoració, aquesta no sorgirà fàcilment en el moment de la celebració. Es tracta, en definitiva, de fomentar una actitud que sigui permanent i aquesta només es fomenta amb actes repetits. Per això aquest diumenge, en celebrar el Corpus, pensem també com ha de ser la nostra adoració a Jesús, present en l'Eucaristia.